

329(471) SKP. 1933

358

KAIKKIEN MEIDEN PROLETAARIT YHTYKÄÄ!

KASARMI

Työläis- talous-
sotilaiden joukkolehti.

Maaliskuulla 1933.

HUOMIOITA KASARMISTA.

Useat tovereista ovat kertoneet kasarmeissa vallitsevasta alokkaiden ja vanhojen sotilaiden välisestä vihamielisyydestä suhteesta. Asialle on omistettava huomiota.

On itsestään selvää, että vihamielisyys ja eripuraisuus toverijoukon keskuudessa on suuresti turmiollista, varsinkin, kuten tässä, asiaan on katsottava luokkanäkökannalta. Se hajottaa rivejämme, eikä kokoa niitä, kuten pitäisi. Sotilaiden keskeinen erimielisyys palvelee kapitalistisia pyrkimyksiä, koska se ilmeisesti heikentää taistelurintamaamme.

Toverit kasarmeissa! Pyrkikäämme yhteisvoimin estämään sellaiset alhaiset teot, joihin "vanhat miehet" usein tekevät itsensä syyppäiksi pakottaessaan alokkait minella tavoin palvelemaan itseänsä. ~~XX~~ Ei ole hyväksyttävää esim. se, kun vanha sotilas tultuaan yöllä kasarmiin, ilman muuta herättää alokkaan vetämään saappaita jalastaan tai tekemään jotakin muuta samantapaista. Alokkaan asema on ilman sitäkin tavattoman vika ja raskas, sillä moraalittomat, humalaiset upseerit ja aliupseerit pitävät siitä huolen.

Sotilaiden keskuudessa tulee vallita hyvä toveruus ja luja yhteishenki. Olemmehan suurimmalta osalta sorretun luokan poikia, joiden edut ja pyrkimykset ovat yhteiset.

Sekään seikka, että me irsekukin olemme alokasaikanamme saaneet tehdä sellaisia "palveluksia", ei saa olla esteenä parannuksen tekoon. Me emme saa ajatella, annetaan vahingon kulkea. Sensijaan meidän on vakavasti pää-

tettava. Olemme veljiä ja tovereita keskenämme, se johtuu jo samanlaisesta luokka-asemastamme. Rintamamme on saatava tiiviiksi. Tämä ei ole mahdollista ilman yksimielisyyttä. Rintamamme lujittaminen on välttämätöntä kyetäksemme kunnolla taistelemaan luokkamme rintamassa.

Lujittakaa me joukkomme yhteistuntoa. Valveutuneiden tovereiden on sen hyväksi tehtävä työtä.

Ryhtykäämme me vanhat sotilaat läheiseen toverilliseen seurusteluun uusien tulokkaiden kanssa heti alokkaiden saapessa kasarmeihin. Antakaa me heille heti niitä tietoja ja sitä ohjausta ja tukea mitä me työläissotilaina lautararmeijassa olemme tarvitsevat. Siirtäkäämme palveluskokemuksemme heille, sopivasti niitä selostellen. Sitä ei istämme luokkamme asioita armeijan sisällä. Se on meidän velvollisuutemme sorrettuja kohtaan.

=====

Vanha sotilas.

RESERVIMUUSTOJA.

Lapualaisten hulinointi ei jättänyt rauhaan mitään työläisiä, jotka olivat suorittamassa reservipalvelusta. V.1930, lapualaisharssin aikana, joiduin itsekin olemaan eräissä rykmentissä reservipalveluksessa ja kertoilen nyt siellä tekemiäni huomioita.

Rykmentissä (nimet jääkööt mainitsematta) oli lapualainen enemmistö. Oli sentään joukossa työläisiäkin, jotka ajattelivat työmiehen tavalla.

Ensi päivästä lähtien tekivät lapualaiset kaikkensa saadakseen selville jokaisen mielipiteen. Tässä roistot onnistuivatkin saatuaan apua ulkopuolella olevilta hengenheimolaisiltaan.

Tämän jälkeen alkoi ajojahti mekkattuja kohtaan. Käytyään ensin läheisessä kylässä vahvistamassa itseään "virolaisella", alkoivat "urhot" mellastaa. Mitä raaimmalla tavalla uhkailtiin ja painostettiin työläismielisiä ja vaudittiin heitä liittymään lapualaisiin, maussa tapauksessa heidät muilutaan ja lyödään sorakouppiin.

Varsinkin viimeisinä palveluspäivinä kiihtyi vaino niin korkevaksi, että erään vainotun täytyi viettää kolme yötä metsässä ja piileskellä niitä sankareita.

Asevelvolliset! "Ihinkä tää velvoittaa meitä" se velvoittaa taisteluun. Vallankumouksen kautta murskaamie tällaisen lahtarivallan ja näytämie tietä sorakoppain niille, jotka meillä sit' oyt tyrkyttäv t.

Hyttäkääme oikein ne hetket, mitk' joudumie kadarmissa viettämie, eipikie sotataitoa, sillä sit' me tarvitsemie taistelassamme, silloin kun me käymie kommunistisen puolueen johdolla murskaamaan lapualaiskomentoa, kapitalistista riistojärjestelmää ja luomam työllisten ja talonpoikain valtaa. Kaikki voimamme proletariaatin diktatuurin pystyttämiseen puolesta.

=====

kersantti.

Ulkomaalta.

KUMOUKSELLISTA NOUSUA HOLLANNIN SIIRTOMALAIVASTOSSA.

Jokainen sanomalehtiä lukeva toveri on jo pannut merkille Hollannin laivaston matruusien päättävän taistelun heidän olosuhteidensa huonontamisen estämiseksi. Kiinnitän tapahtumiin siitä huolimatta tässäkin hiukan huomiota.

Sotilaiden palkkaa oli päätetty alentaa. Sen johdosta esittivät matruusit vastalauseensa. Vastalauseen esittämisen takia hallituksen toimesta vangittiin lukuisia vastalauseen takana olleista matruuseista. Tällä toimenpiteellä luuli hallitus lopettavansa taistelun, mutta se oli erehdys. Matruusit olivat tuhatlukuisena joukkona asettuneet tiukasti taistelun kannalle ja päättivät pysyä siinä.

Matruusit valtasivat kolme sotalaivaa, joukossa Hollannin laivaston suurin panssarilaiva "De Zeven Provincie". Panssarilaivan upseeristo vangittiin sulkemalla heidät hytteihin. Tämän jälkeen suunnattiin laiva merelle.

Kun laivan valtaus huomattiin, ryhdyttiin sitä ajamaan takaa. Panssarilaivaa ei kuitenkaan ilman muuta tavoitettu. Takaa-ajoa on jatkunut jo useita vuorekausia, samalla tuloksella, vaikka koko hallituksen käsissä oleva laivasto on o tanut siiden osat. Lisäksi on lähetetty useita lentokoneita laivaston avustamaan.

Kumouksellinen liike Hollannin laivaston matruusien ja myöskin siviili-
väestön keskuudessa, on saanut suuren laajuuden. Sanomalehdet kirjoittavat ettei nämä ilmiöt ole tilapäisiä. Hollannin sotilaspiireissä on avoimesti

myönnetty, ettei tätä laivastoa voida-4- tarvittaessa käyttää tarkoitukseensa s.o. siirtomaakansojen ryöstöön ja orjuuttamiseen ja työläisiä vastaan. Se ei ole enää ase imperialistirosvojen käsissä.

Merkilläpantavaa tässä taistelussa on se, että siinä toimivat kösi ködessä eurooppalainen ja alkuasukasmatruusi. Heidän etunsa yhteisyys on selvinnyt. Ja että liikehtiminen on saanut erittäin laajan joukkoliikkeen luodun. Tästä on osoituksena hallituksen perääntyminen kysykyksen ollessa ensi vaiheessa.

Sotilasneuvostojen muodostamista pelätään. Työläisten ja sotilaiden liittoa asettaa vakavan uhan hallitukselle.

Hollannin laivaston matruusit kulkevat bolsheviikkien jälkiä. Venäjän laivasto antoi Lokakuun vallankumoukselle parhaista poikiaan. Sieltä löytyi ankerillinen matruusien armeija, joka oli valmis kaikessa antamaan sortaa ja vastaan käytävissä taistelussa.

Tässä yhtäydessä on kysyttävä, koska suomalainen matruusi ja armeijajoukko ovat valmiit pöytätyöhön taisteluun paremman palkan, paremman kohtelun puolesta. Asiasta kannattaa keskustella kasarmeissa.

=====

Työmieks.

KAPINAN PUOLAN SOTILASJOUKKO-OJASTON.

Berlin, 19 p. tammik. "Rote Fahne" tiedoittaa, että äskettäin pakotti kasaan 37 Puolan sotilasta - erään joukko-osaston kapinaan osanottajaa. Näistä sotilasta kuuluivat 48 jalkaväkirykmentin I komppaniaan, joka on sijoitettu Stanislavoviin.

"Rote Fahne" julkaisee näitten pakolaisten antaman seuraavan selostuksen.

- V. 1932 kesäkuun lopulla komppaniamme komentaja kapteeni Bodnevitch antoi meille määräyksen valmistautua matkaan. Eian saimme tietää syyn tähän epäilliseen hälyytykseen. Stanislavovissa oli syntynyt levottomuuksia näiden joukosta ja meidän piti rientää poliisin avuksi tukahduttamaan levottomuuksia komppaniassamme, joka oli kokoonpantu Yli-Schlesian, Posnanin ja Galitzian osastoista, oli väepeli, joka selosti, että työläisinä ja talonpoikina meidän sa. missään tapauksessa ampua työläisiä. Useat meistä saivat kirjeissä

kommunistisia julistuksia, joita me ankeroasti lausme. Kun saatiin määräys lähteä Stanislavoviin, kohoitti väkeli meitä olemaan ampumatta nälkäistä kansaa.

Kapteeni Bodnevitchin johtamana me saavuimme Stanislavoviin. Jo kaupungin laidalla kohtasivat meitä suuret joukot, jotka huusivat: "Älkää ampuko". Lapset ja naiset heittelivät taloista meitä vastaan kukkuruukkuja, kiviä ja muita esineitä.

Eräs heitetty kivi sattui komppanian komentajaan. Raivoissaan hän antoi määräyksen ampua. Seuraavassa tuokiassa aivan kuin komennon mukaan mekin heitimme kiväärin. Meitä ympäröivät joukot valtasi suuri innoitus - meitä syleiltiin ja suudeltiin. Komppanian komentaja ampui itsensä kadulla.

Edelleen sotilaita kertoivat väkijoukostaan ja pakenemisestaan Saksaan, jolloin 46-sta pakenijasta 2 tuli ammutuksi rajavartioston sotilaiden toimesta, 7 vangittiin ja tuomittiin kuolemaan.

=====

KASARMIESTA KUULTUA.

"Lauletaan Vapaata Venäjää".

Vapaan Venäjän marssi on ollut aina työläissotilaiden suosiossa. Sitä on silloin tällöin laulettu kasarmissa.

Hiljattain ovat eräät R.T.I pojat ruokaillessaan käydessään kaitutelleet k.o. marssin reippaita, nostattavia säveleitä.

Tuutamat aremmat tykkimiehet olivat estelleet "Vapaan Venäjän" laulamista, mutta suurin osa oli toista mieltä ja niin vedettiin laulu raikkaasti loppuun saakka. Niin pitikin.

Enemmän vain huomiota samansuuntaiseen joukkotoimintaan kaikissa joukko-osastoissa!

tykkimies.

"Olisi pitänyt panna lujasti kamppihin".

Tihän suuntaan k.yvät eri jousasteissa olevien työläissotilaiden mielipiteet Hollannin laivastokapinan kysymyksiä käsiteltäessä.

Oikein toverit! Lujasti olisi pitänyt panna kamppihin. Panssarilaivan tykit olisi pitänyt panna laulamaan, kun kerran näinkin pitkälle oli menty. Parempi olisi ollut kuolla kunniakkaasti, kuin odottaa porvariston kidutusta ja hirttosilmukkaa.

Patruusien laajemmallekin nousulle näyttää olleen edellytyksiä. Se olisi pitänyt saada koko laivastoa käsitteväksi nousuksi ja siihen yhdistettyä työläisten joukkojoukkoita kasarmien ulkopuolelta. Nyt se sensijaan rajoittui vain etupäässä yhtä laivaa käsitteväksi kapinaksi. Työläisten ja sotilaiden yhteistoiminta olisi taannut varman menestyksen. Tämän, työläisten ja sotilaiden liiton pohjalla, olisi voitu panna jo lujasti kamppihinkin, kun siihen olisi huolella valmistauduttu.

Työmies.

"On niin katkera ~~senä~~" sanoi eräs Viipurissa Autopataljoonassa palveleva lapualais-suojeluskuntalaisen lähtiessään lomalta takaisin joukko-osastoonsa.

Mihin miehen inoastus on pääynyt, kun näin puhelee. Todennäköisesti on kokemusten koulu ollut hyvä opettaja.

=====

U.R:ssä ovat kapitulantit joulun edellä esittäneet "sahkaruuttiaan" kohdistamalla sotilaihinkin omalaatuisten pirullisuutensa. Samaiset rappeuttuneet aliupseerit ovat kyllä ennenkin aiheettomien santsien y.m. avulla koettaneet tehdä kasarmit helvetiksi sotilaille. Hammasta purren ovat sotilaat heidän riehumisiansa seuranneet. Tällä kertaa ei sentään tyydytty pelkkään hampaiden kiristelyyn. Sotilaat esittivät ajatuksensa toisessa muodossa, kieltäytyivät lähtemästä syömään. Tosin tämä ei muodostunut pitkäksi semmaksi taisteluksi, mutta sellaisenaankin se on merkittävä sotilaiden yhteistunnon herättämisestä. Enemmän vain samaan suuntaan. Kapitalismin palk-

karenkien mielivaltaan ei ole alistuttava.

Olkkoon U.R.n sotilaiden antama esimerkki muissa j-osastoissa oleville tovereille tienviittana. Taistelun tietä on kuljettava, että työläissotilain hinkin kohdistuva mielivalta ja terrori armeijassakin lakkaa.

Sotamies.

=====

MÄNTSÄLÄN PÄIVILTA.

Tampereen rykmentin pojat ovat aina osoittaneet olevansa aktiivista joukkoa. Niinpä jälleen. Mäntsälän viikon aikana ilmeni joukossa suurta harrastusta sattuneita tapahtumia kohtaan. Lehdellemme kerrotaankin T.R:n sotilaiden terveisinä. "Olisimme kiihkeästi halunneet päästä antamaan nikkeli- ja arvoja Kosolalle "poikineen" Mäntsälän kapinan aikana", Kerrotaanpa lisäksi että eräs mainitun j-osaston upseerikin olisi ollut valmis samassa mielessä alkamaan tämän joukon etunensä. Mutta ei vielä tullut tilaisuutta.

Samanlaisia mielialoja kuvastavat keskustelut muissakin joukko-osastoissa. Työläissotilaiden tuleekin ajatella työläisten tavalla ja tarvittaessa myöskin toimia heidän kanssaan käsi kädessä. Armeijan asetakki ei meitä voi muista työläisistä, vaan se asettaa meille asemamme mukaan vallankumouksellisia tehtäviä, jotka työntävät eteenpäin luokkamme asiaa. Siinä mielessä opimme aseiden käyttöä.

T.R.n sotilas

=====

Mäntsälän viikolla joutuivat T.R.n sotilaat konekivääreillä varustetuilla vartiomaan Lahden radioaseman. Upseereiden taholta heille selitettiin että "ei tänne lapualaiset tule, vaan pikemminkin kommunistit".

Upseerit olivat enimmäkseen hermostuneita. Mitä lienevät pelänneet. He tahtoneet uskaltaa tulla mainittua vartiotaakaan tarkastamaan ja kun he eivät, niin piti kanta: "tunnussanaa" edellä suureen tauluun kiinnitettyä. He eivät sotilaat heitä ampuisi. Mahtoiko heillä olla jotakin omaläpäänsä, ja se nyt kolkutti kun sotilaat olivat konekiväärin takana.

Kommunisteja näyttiin pelkäävän enemmän kuin lapualaisia vaikkakin he olivat aseitakaan.

Sotilas.

LEIPAA EIKÄ RUUMENTA.

alokasaikana meillä oli tavalliset ruoat, mutta nyt alkaa olla keuhon toisinaan on soppa sellaista, ettei sitä voi syödä vaikka olisi kuinka nälkä. Leipätkään ei saa tarpeeksi. Kun menee tahtomaan lisää, niin annetaan pelkkää ruomenta nim. pieniä muruja joiden seassa on vaikka mitä törkyä.

Pojat! Tätä emme pitkälle kärsi. On tultava ruokaa riittämiin ja seläistä että sitä voi syödä.

Meiltä, meidän omaisiltamme ja tovereiltamme s.o. työtätekeviltä, kokaan raskaina veroina meidän määrärahat joita on varattu armeijaa varten. Mitenkä niitä käytetään, kun ei meille siitä edes kunnollista ruokaa? Annatannuksellamme. Meille annetaan vain kelvottomia rippeitä.

Ajattela sinäkin lukijani. Eikö meidän solttupoikain olisi aika noista yhteisvoimin taisteluun omien elinehtojemme puolesta. Vallassaolijat eivät aja meidän asiaamme, siitä saamme olla varmat. Meidän on itse tehtävä.

Solttu

" Ryssä " maailmauluna.

F.R.n upseereilla on tapana harjoituksissa puhella. "Oletetaan nyt, että ryssä on meitä vastassa ja siitä tulee ampua". Tämä sanotaan mitkä ilkeimmässä äänijissa. Miksi näin? Mitä varten ei upseerit sanomerkiksi. saksalainen tai virolainen j.n.e. Upseeristo koettaa kasvattaa meissä vihaa venäläistä vastaan ja siksi se näin puhuu. Kapitalismin pahorengit koettavat kasvattaa meistä käskyläisiä sitä hetkeä varten, jolloin he tulevat rynnistämään työläisten Venäjää vastaan.

Taistelumieltä koetetaan nostaa vihan ja valheen avulla. Puhutaan, että si suomalainen ja 10 ryssää, ja jopa satakin". Tätä eivät tosin enää viha koine ole toittaneet, ehkä siksi koska ovat saaneet koura ntuntu la n teit. siitä mihin venäläiset työläiset ja talonpojat pystyvät ja tietävät että venäläisten työläisten liittolaisia ovat kaikkien maiden työläiset.

Onkin tosiaan syytä hiukan harkita asiaa.

Meitä ei nostateta näillä eikä muillakaan keinoilla Neuvostoliittoa vastaan. Siitä saavat upseerit olla varmoja. Sensijaan se lähentää meitä liittoon Punaisen Armeijan kanssa.

- - - - -

Solttu.

VAROKAA OHRANOITA!

Ohrana on aina koettanut tehdä kaiken voitavansa, silloin, kun on kysymys meidän toimintamme estämisestä. Että se kykenisi edes osittain estämään vallankumouksellista työskentelyämme, sitä varten on se käyttänyt mitä halvimmaisimpia keinoja, kuten provokatsioonia ym. aseina meitä vastaan. Tulokset ovat kuitenkin olleet larhoja. Se on lähettänyt myöskin omia miehiään armeijan sisälle ja antanut heidän tehtäväkseen tunkutua kommunistien keskuuteen vakoilemaan heidän työskentelyään ja keskustelujaan. Tällaiset lärlit koettavat aina käyttäyä "vallankumouksellisesti", esiintyä aktiivisina ja jyrkkinä, päästäkseen suosioon.

On käynyt selville, että ohrana valmentaa erikoisen huolellisesti niitä tyureitään. Tämän takia ne saattavat muodostua vaikeasti paljastettaviksi. Heiltä vaaditaan entistä suurempaa tarkkuutta henkilövalintoja tehdessämme ja vetäessämme uusia voimia ketjuumme.

Jos saamme selville tällaisia lurkkuksia, on ne aina epäroimättä paljastettava. Omat lehtemme ovat tässä oivallisia v likappaleita.

Toverit! Tarmokkaaseen taisteluun ohranatyureitä vastaan.

Tässä yhteydessä huomautamme tovereille Karjalan kaartissa, Joukko-osastoonne tulee keväällä kolme aktiivista ohranaa, kaikkiasikkalasta. Heidän nimensä ovat. T o i v i R a u s k a l a, E s k o K o i v u s i l t a ja E i n o V a l d e n. Jokainen toveri tietää ilman muuta miten tällaisten suhteen on meneteltävä.

Solitaari.